

necessari mantenir una certa centralització en l'execució de les mesures de tractament contra el càncer. La ja avui molt difícil fisioteràpia i — encara que menys — també la cirurgia anticancerosa, requereixen una especialització que sols s'obté amb l'exercici damunt un gran nombre de malalts i l'excessiva dicotomització d'aquests perjudica a l'eficiència de cada un dels centres establerts. I no cal oblidar que una tècnica en sí per-

comptar ni amb donatius ni subscripcions que si es produeixen haurien de servir exclusivament per a l'adquisició de material i d'instal·lacions més perfectes.

Per les xifres d'assistència donades, havem vist que de tot Catalunya i d'Espanya acudeixen als Serveis de lluita anticancerosa establerts a Barcelona, Girona i Tarragona, mil malalts nous cada any, que tenen obligació d'assistir els seus respec-

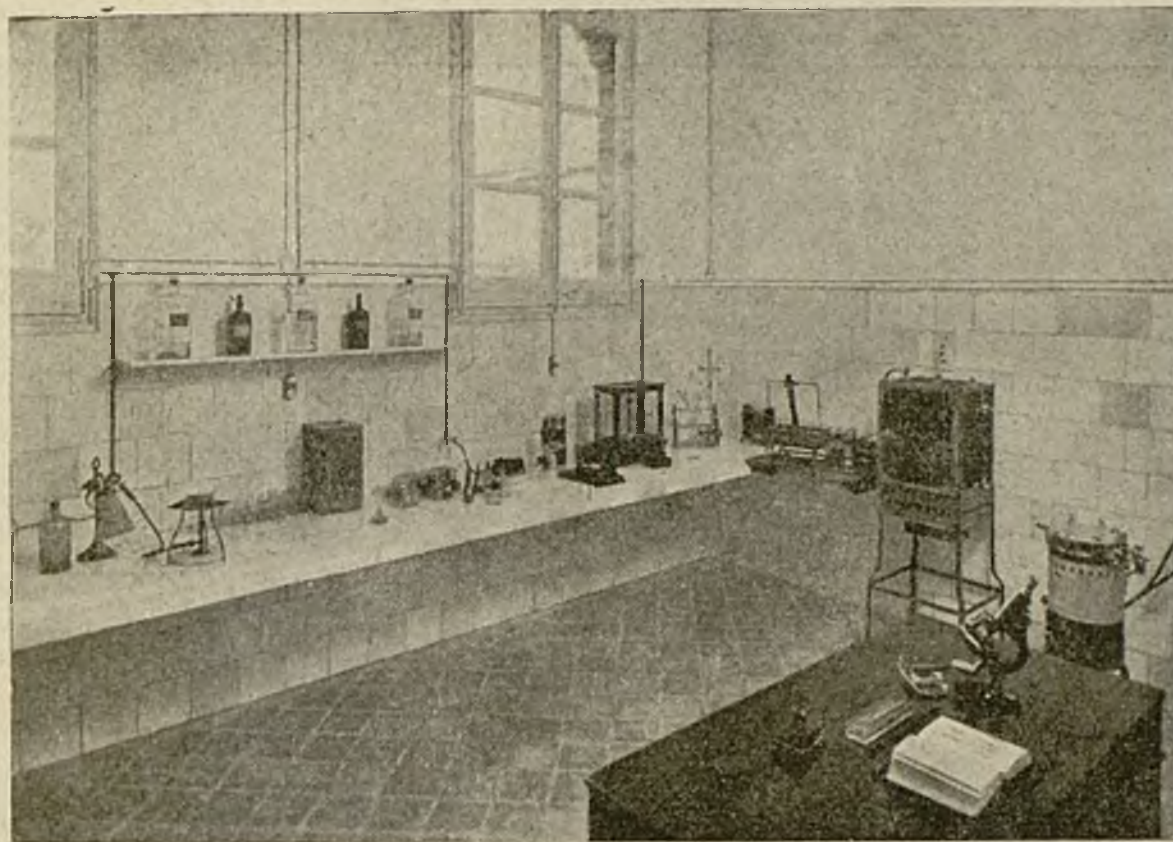

Fig. 6.—Hospital de la Santa Creu i Sant Pau.—Servei del Càncer. — Laboratori clínic.

fectament ben executada, però poc ben concebuda, que en altres dominis de la Medicina és fàcilment esmenable, és quasi sempre en Cancerologia de conseqüències pavorosament transcendents.

Econòmicament seria també una equivocació fer despeses en adquisició de ràdiu o d'aparells Roentgen per a nous centres, quan tot just si estan utilitzats els altres amb aparells que sovint encara no s'han pagat... i ja comencen a ésser antiquats. En tocar aquest punt, sigui'm permès abans que tot retre homenatge de fervorós agraïment a tots els particulars, infants i grans de tots els estaments, benefactors de la lluita anticancerosa, als quals es deu quasi tot l'actuat a Barcelona, que no és pas poca cosa. Bé em sembla que els seus donatius hagin servit per a despeses de primera instal·lació d'uns serveis caríssims que en un país petit i de pressupost migrat tal vegada no s'haurien arribat a instal·lar mai. Un cop establerts, però, és un deure de les corporacions públiques subvenir a bastament per al seu sosteniment sense

tius municipis, les seves Diputacions o la Generalitat. Aquestes Corporacions tenen, doncs, el deure de dotar els Hospitals que les substitueixen en el compliment d'aquestes obligacions de tot el que pel seu sosteniment i util·liment precisin i per això és urgentíssim que les consignacions destinades a subvencionar-los, siguin copiosament augmentades i religiosament satisfetes, en espera que una llei reguladora de la Beneficència estableixi damunt sòlides bases la hisenda dels Hospitals, els quals haurien de saber sempre on han d'anar a cobrar, dintre i fora de Catalunya, els Serveis que a cada malalt prestin. Si no es fa així, es preveu per a un esdevenidor molt pròxim que els Instituts de Cancerologia, no solament no podran adquirir els mitjans més perfeccionats que la tècnica va oferint-nos a canvi d'un cost equivalent a una fortuna, sinó ni substituir el seu material actual quan s'esgoti.

Seria, doncs, un greu error crear nous centres de terapèutica anticancerosa. Altra cosa direm